

de oplysninger om varen ikke har haft betydning for forbrugers beslutning om at købe genstanden.

Arbejdsgruppen anfører, at købelovens bestemmelser om, hvornår varen er mangelfuld (§§ 76 og 77) må antages at opfylde direktivets krav. Arbejdsgruppen foreslår imidlertid, at de gældende bestemmelser *suppleres* med en bestemmelse svarende til direktivets om, hvornår varen formodes at være mangelfri. En sådan »positiv« beskrivelse af kravene til salgsgenstanden findes bl.a. i svensk, norsk og finsk ret samt i FN-konventionen om internationale handelskøb mv. (CISG). Arbejdsgruppen peger på, at der alene vil ske en klargørende uddybning af de elementer, der efter gældende ret indgår i det generelle mangelsbegreb i købelovens § 76, stk. 1, nr. 4. Med en sådan bestemmelse vil informationsværdien af købelovens bestemmelser imidlertid blive øget, og det vil også være hensigtsmæssigt at tilpasse den danske lovgivning til terminologien i forbrugerkøbsdirektivet, CISG og de øvrige nordiske lande.

Arbejdsgruppen har endvidere overvejet, om der uden sammenhæng med direktivet bør ske yderligere ændringer af mangelsbegrebet ved forbrugerkøb.

Arbejdsgruppen har bl.a. overvejet, om der bør indføres en ufravigelig bestemmelse om, at der foreligger en mangel, hvis salgsgenstanden ikke kan anvendes uden væsentlig risiko for personskade. Arbejdsgruppen bemærker, at spørgsmålet også har været overvejet tidligere, og at det i forarbejderne til de gældende regler om forbrugerkøb bl.a. er anført, at hensynet til at beskytte forbrugeren mod farlige varer bør tillægges stor vægt, men at det på den anden side også kan virke mindre rimeligt, hvis forbrugeren kan gøre mangelsbeføjelser gældende i en situation, hvor vares farlighed har været tydeligt oplyst over for forbrugeren. En vare, der ikke kan anvendes uden væsentlig risiko for personskade vil i almindelighed være mangelfuld, medmindre forbrugeren har erklæret sig indforstået med eller har indset genstandens farlighed.

Arbejdsgruppen finder, at de nævnte hensyn fortsat gør sig gældende, og at der ikke er behov for at ændre loven på dette punkt. Arbejdsgruppen finder heller ikke, at der er behov for en bestemmelse om, at salgsgenstanden er mangelfuld, hvis den ikke er i overensstemmelse med offentligretlige forskrifter. Arbejdsgruppen bemærker, at varer, der ikke kan anvendes uden væsentlig risiko for personskade, eller som er solgt i strid med offentligretlige forskrifter, i almindelighed må anses for mangelfulde i medfør af § 76, stk. 1, nr. 4. Endvidere vil sælgers fraskrivelse af mangelsansvaret i tilfælde, hvor der er fare for personskade, eller hvor varen ikke lever op til offentligretli-

ge forskrifter, efter omstændighederne kunne tilside-sættes i medfør af aftalelovens § 38 c, jf. § 36.

Arbejdsgruppen har endvidere overvejet, om der i loven bør indføres en bestemmelse om, at manglende vedligeholdelsesmuligheder eller manglende mulighed for at skaffe reservedele mv. skal medføre, at der foreligger en mangel ved salgsgenstanden.

Arbejdsgruppen foreslår, at det i lovforslaget fastslås, at forbrugeren i forbindelse med købet skal have de fornødne oplysninger med henblik på vares montering, anvendelse, opbevaring og vedligeholdelse. Sælgeren har allerede i dag en vis oplysningspligt med hensyn til vedligeholdelsesmuligheder og reservedelstilgængelighed, jf. købelovens § 76, stk. 1, nr. 3, som arbejdsgruppen foreslår gjort ufravigelig til skade for forbrugeren. Er en sælger på købstidspunktet eksempelvis bekendt med, at den pågældende vare er udgået af produktion, vil den pågældende således efter omstændighederne kunne være forpligtet til loyalt at oplyse forbrugeren herom, hvis det må påregnes, at denne oplysning vil have betydning for forbrugers bedømmelse af salgsgenstanden og beslutning om at købe den.

Der henvises til betænkningen side 80-84.

Auktionskøb

Efter direktivet kan medlemslandene vælge at undtage køb af brugte varer, der sælges på offentlig auktion, fra de regler, der gennemfører direktivet.

Arbejdsgruppen finder, at sådanne auktionskøb som udgangspunkt bør være omfattet af de almindelige regler om forbrugerkøb, men at det for denne type køb fortsat bør være muligt for sælgeren at kunne afskære køberens indsigelser vedrørende uvæsentlige mangler ved en generel ansvarsfraskrivelsesklausul.

Der henvises til betænkningen side 35-39.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. På baggrund af de modtagne høringssvar vedrørende betænkningen er det dog tydeliggjort i lovforslaget (den foreslåede § 77, stk. 1), at bestemmelser i aftalen om, at køberen ikke kan påberåbe sig mangler ved salgsgenstanden og andre almindelige forbehold, såsom at salgsgenstanden er solgt som den er og forefindes, ikke kan gøres gældende over for køberen.

Med henblik på at opfylde direktivet foreslås der således en ny bestemmelse om køberens undersøgelsespligt i forbrugerkøb. Efter denne bestemmelse afskæres forbrugeren alene fra at påberåbe sig fejl mv., som forbrugeren *måtte* kende til, mens der ikke kan lægges vægt på, om forbrugeren *burde* have været be-